

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (desátého rozšířeného senátu)

22. ledna 2025 *

„Hospodářská a měnová unie – Bankovní unie – Jednotný mechanismus pro řešení krizí úvěrových institucí a některých investičních podniků (SRM) – Jednotný fond pro řešení krizí (SRF) – Rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) o výpočtu příspěvků předem na příspěvkové období 2019 – Články 12 a 14 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 – Pojem ‚změna postavení‘ – Institucionální systém ochrany – Námitka protiprávnosti“

Ve věci T-498/19,

Banco Cooperativo Español, SA, se sídlem v Madridu (Španělsko), zástupci: D. Sarmiento Ramírez-Escudero a J. Beltrán de Lubiano Sáez de Urabain, advokáti,

žalobkyně,

proti

Jednotnému výboru pro řešení krizí (SRB), zástupci: M. Rius Riu a C. De Falco, jako zmocněnci, ve spolupráci s: B. Meyring, F. B. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch a S. Ianc, advokáti,

žalovanému,

podporovanému:

Evropskou komisí, zástupci: A. Steiblytė, P. Němečková a D. Triantafyllou, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

TRIBUNÁL (desátý rozšířený senát),

ve složení: A. Kornezov, předseda, E. Buttigieg, G. Hesse, D. Petrлік (zpravodaj) a L. Spangsberg Grønfeldt, soudci,

za soudní kancelář: S. Jund, radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po jednání konaném dne 9. července 2024,

vydává tento

* Jednací jazyk: španělština.

Rozsudek

- 1 Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně, Banco Cooperativo Español, SA, domáhá zrušení v rozsahu, v němž se jí týká, rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) (dále jen „Jednotný výbor“ nebo „SRB“) SRB/ES/2022/47 ze dne 8. srpna 2022, kterým se zrušuje *ab initio* rozhodnutí Jednotného výboru SRB/ES/SRF/2019/10 ze dne 16. dubna 2019 o příspěvcích předem na rok 2019 do Jednotného fondu pro řešení krizí (SRF) v rozsahu, v němž se týká institucí uvedených v jeho příloze I, a kterým se vypočítávají příspěvky předem hrazené těmito institucemi na rok 2019 do Jednotného fondu pro řešení krizí (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Skutečnosti předcházející sporu a skutečnosti, které nastaly po podání žaloby

- 2 Žalobkyně je úvěrovou institucí se sídlem ve Španělsku. Je součástí institucionálního systému ochrany (dále jen „ISO“) Banco Cooperativo ISO, který byl v březnu 2018 povolen Španělskou bankou (Banco de España, Španělsko) v souladu s čl. 113 odst. 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2013, L 176, s. 1).
- 3 V rozhodnutí SRB/ES/SRF/2019/10 ze dne 16. dubna 2019 o výpočtu příspěvků předem na rok 2019 do Jednotného fondu pro řešení krizí (dále jen „původní rozhodnutí“) stanovil Jednotný výbor v souladu s čl. 70 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1), pro instituce, na něž se vztahuje článek 2 ve spojení s čl. 67 odst. 4 tohoto nařízení (dále jen „instituce“), včetně žalobkyně, příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (dále jen „příspěvky předem“) na rok 2019 (dále jen „příspěvkové období 2019“).
- 4 Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Fond pro řádnou restrukturalizaci bank, Španělsko), který je vnitrostátním orgánem příslušným k řešení krize ve smyslu čl. 3 odst. 1 bodu 3 nařízení č. 806/2014, žalobkyni výměrem ze dne 29. dubna 2019 uložil, aby uhradila svůj příspěvek předem pro příspěvkové období 2019, jenž byl stanoven Jednotným výborem.
- 5 Dne 8. srpna 2022 přijal Jednotný výbor napadené rozhodnutí, kterým zrušil *ab initio* a nahradil původní rozhodnutí. Podle bodů 15 až 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí jím měl být napraven nedostatek odůvodnění původního rozhodnutí, který Jednotný výbor konstatoval v návaznosti na rozsudek ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB (C-584/20 P a C-621/20 P, EU:C:2021:601), a na usnesení ze dne 3. března 2022, SRB v. Portigon a Komise (C-664/20 P, nezveřejněné, EU:C:2022:161), a usnesení ze dne 3. března 2022, SRB v. Hypo Vorarlberg Bank (C-663/20 P, nezveřejněné, EU:C:2022:162).
- 6 Dne 19. září 2022 bylo žalobkyni oznámeno napadené rozhodnutí.
- 7 Žalobkyně a Jednotný výbor se neshodují v tom, které skutečnosti je třeba zohlednit pro účely výpočtu příspěvku předem žalobkyně na příspěvkové období 2019. Konkrétně má žalobkyně za to, že Jednotný výbor měl zohlednit její účast v ISO v roce 2018, což neučinil.

Napadené rozhodnutí

- 8 Napadené rozhodnutí obsahuje hlavní část, která je, pokud jde o žalobkyni, doplněna čtyřmi přílohami.
- 9 Hlavní část napadeného rozhodnutí popisuje postup stanovení příspěvků předem na příspěvkové období 2019, který se vztahuje na všechny instituce.
- 10 Konkrétně v oddíle 6 napadeného rozhodnutí stanovil Jednotný výbor roční cílovou úroveň uvedenou v článku 4 prováděcího nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1), pro příspěvkové období 2019 (dále jen „roční cílová úroveň“).
- 11 Kromě toho Jednotný výbor vysvětlil, že roční cílovou úroveň stanovil ve výši jedné osminy z 1,15 % hodnoty pojištěných vkladů všech institucí v roce 2018, která byla získána na základě údajů vykázaných systémem pojištění vkladů v souladu s článkem 16 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).
- 12 V oddíle 7 napadeného rozhodnutí popsal Jednotný výbor metodiku pro výpočet příspěvků předem pro příspěvkové období 2019.
- 13 V oddíle 7 napadeného rozhodnutí Jednotný výbor rovněž vysvětlil, že jiné instituce než ty, které platí paušální příspěvek z důvodu svých zvláštních charakteristik, musí hradit příspěvek předem upravený podle jejich rizikového profilu, který Jednotný výbor stanovil v následujících hlavních etapách.
- 14 V první fázi vypočítal Jednotný výbor v souladu s čl. 70 odst. 2 druhým pododstavcem písm. a) nařízení č. 806/2014 základní roční příspěvek každé instituce, který je úměrný podílu celkové hodnoty závazků dotyčné instituce, bez započtení kapitálu a po odečtení pojištěných vkladů (dále jen „čisté závazky“), na čistých závazcích všech institucí povolených na území všech členských států, které se účastní jednotného mechanismu pro řešení krizí. V souladu s čl. 5 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 odečetl Jednotný výbor některé druhy závazků od čistých závazků instituce, které se musí zohlednit při stanovení tohoto příspěvku.
- 15 Ve druhé fázi výpočtu příspěvku předem provedl Jednotný výbor úpravu základního ročního příspěvku v poměru k rizikovému profilu dotyčné instituce v souladu s čl. 70 odst. 2 druhým pododstavcem písm. b) nařízení č. 806/2014.
- 16 Nakonec Jednotný výbor vypočítal příspěvek předem, který měla uhradit každá instituce, tak, že roční cílovou úroveň rozdělil mezi všechny instituce na základě poměru založeného na základním ročním příspěvku upraveném podle rizikového profilu.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 17 Žalobkyně ve svých písemnostech v posledním znění v podstatě navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí týká;
 - uložil Jednotnému výboru náhradu nákladů řízení.
- 18 Jednotný výbor navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 19 Evropská komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 20 V návrhu na zahájení řízení uvádí žalobkyně dva žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení článků 12 a 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 spočívajícího v tom, že Jednotný výbor nezohlednil pro účely výpočtu příspěvku předem na příspěvkové období 2019 její účast v ISO, a druhý, předložený podpůrně, vychází z námitky protiprávnosti článků 12 a 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 z důvodu jejich rozporu s čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).
- 21 V návrhu na úpravu žaloby, podaném na základě článku 86 jednacího řádu Tribunálu a došlým kanceláři tohoto soudu dne 20. září 2022 žalobkyně uvádí, že trvá na celé své argumentaci uvedené v návrhu na zahájení řízení, avšak upřesňuje, že po zrušení *ab initio* a nahrazení původního rozhodnutí napadeným rozhodnutím musí být její návrhová žádání chápána tak, že se vztahují k napadenému rozhodnutí.
- 22 Nejprve je třeba zkoumat druhý žalobní důvod, kterým žalobkyně namítá protiprávnost článků 12 a 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, a poté první žalobní důvod týkající se legality napadeného rozhodnutí.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z námitky protiprávnosti článků 12 a 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63

K přípustnosti

- 23 Jednotný výbor tvrdí, že druhý žalobní důvod je nepřipustný z důvodu, že je nepřesný, jelikož žalobkyně neupřesnila, která ustanovení článků 12 a 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 mají být prohlášena za nepoužitelná z důvodu, že jsou v rozporu s čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59. Dále uvádí, že legalita článku 12 tohoto nařízení v přenesené pravomoci není v projednávané věci relevantní, jelikož se toto ustanovení nepoužije.
- 24 Žalobkyně tvrdí, že druhý žalobní důvod je přípustný.
- 25 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že k tomu, aby byla žaloba přípustná, je třeba, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na nichž je založena, vyplývaly přinejmenším stručně, avšak uceleně a srozumitelně z textu samotné žaloby, a to za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti. Podle judikatury rovněž platí, že každý žalobní důvod, který není dostatečně popsán v návrhu na zahájení řízení, musí být považován za nepřipustný (viz rozsudek ze dne 7. července 2021, *Bateni v. Rada*, T-455/17, EU:T:2021:411, bod 135 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 30. června 2021, *Itálie v. Komise*, T-265/19, nezveřejněný, EU:T:2021:392, bod 33 a citovaná judikatura).
- 26 Pokud jde o nejasnost druhého žalobního důvodu tvrzenou Jednotným výborem, je třeba uvést, že žalobkyně v žalobě upřesňuje, že námitku protiprávnosti článků 12 a 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vznáší pouze pro případ, že by Tribunál v rámci zkoumání prvního žalobního důvodu tyto články vyložil tak, že neumožňují zohlednit její účast v ISO v roce 2018 pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na příspěvkové období 2019.
- 27 V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně zaprvé tvrdí, že čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 musí být vykládán v tom smyslu, že umožňuje zohlednit její účast v ISO v roce 2018 pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na příspěvkové období 2019. Zadruhé má za to, že referenční datum pro poskytnutí informací za účelem výpočtu příspěvků předem na příspěvkové období 2019, které je v čl. 14 odst. 1 tohoto nařízení v přenesené pravomoci stanoveno na 31. prosince 2017, nebrání Jednotnému výboru v tom, aby pro toto období zohlednil její účast v ISO v roce 2018.
- 28 Z celkového znění žaloby tedy vyplývá, že žalobkyně vznesla námitku protiprávnosti čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63. Žalobkyně ostatně potvrdila i na jednání, že druhým žalobním důvodem mířila na protiprávnost těchto ustanovení.
- 29 Pokud jde o druhý argument Jednotného výboru, že legalita článku 12 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 není v projednávané věci relevantní, je třeba připomenout, že námitka protiprávnosti vznesená incidenčně podle článku 277 SFEU současně se zpochybněním legality aktu třetí osoby je přípustná pouze v případě existence souvislosti mezi tímto aktem a právní normou, jejíž údajná protiprávnost je namítána (rozsudky ze dne 30. dubna 2019, *Wattiau v. Parlament*, T-737/17, EU:T:2019:273, bod 56, a ze dne 16. června 2021, *Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji v. Komise*, T-126/19, EU:T:2021:360, bod 33).

- 30 Článek 277 SFEU však musí být vykládán dostatečně široce, aby byl zajištěn účinný přezkum legality obecných aktů orgánů ve prospěch osob, které nemají právo podat proti těmto aktům přímou žalobu. Oblast působnosti článku 277 SFEU se tedy musí vztahovat na akty orgánů, které byly relevantní pro přijetí rozhodnutí, jež je předmětem žaloby na neplatnost, a to v tom smyslu, že toto rozhodnutí spočívá převážně na těchto aktech, i když dané akty formálně nepředstavovaly právní základ tohoto rozhodnutí. Ani nelze pro účely posouzení námitky protiprávnosti pravidla jednoho a téhož režimu uměle rozdělit (viz rozsudek ze dne 16. června 2021, Krajowa Izba Gospodarcza Chłodnictwa i Klimatyzacji v. Komise, T-126/19, EU:T:2021:360, bod 34 a citovaná judikatura).
- 31 V projednávané věci žalobkyně tvrdí, že Jednotný výbor měl zohlednit její účast v ISO v roce 2018 pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na příspěvkové období 2019 na základě čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, což na základě téhož ustanovení odmítl, neboť je vyložil odlišně.
- 32 V rámci vznesené námitky protiprávnosti žalobkyně tvrdí, že kdyby byl výklad čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 provedený Jednotným výborem v napadeném rozhodnutí správný, pak by bylo toto ustanovení protiprávní z důvodu, že je v rozporu s čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59, jelikož tato ustanovení ukládají Komisi, aby při přijetí tohoto nařízení v přenesené pravomoci zajistila, aby základní roční příspěvky byly vhodným způsobem upraveny podle rizikového profilu institucí a při této úpravě byla zohledněna účast dané instituce v ISO.
- 33 Za těchto podmínek je nutno konstatovat, že mezi napadeným rozhodnutím a čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 existuje souvislost.
- 34 To platí tím spíše, že v případě, že by byly argumenty Jednotného výboru uvedené v bodě 29 výše akceptovány, vedly by k umělému rozdělení pravidel režimu výpočtu příspěvků předem stanoveného nařízením v přenesené pravomoci 2015/63 a k tomu, že by byl článek 277 SFEU zbaven užitečného účinku.
- 35 Námitky nepřípustnosti vznesené Jednotným výborem proti druhému žalobnímu důvodu je proto třeba zamítnout.

K věci samé

- 36 V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že pokud mají být čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vykládány v tom smyslu, že její účast v ISO v roce 2018 nemůže být zohledněna pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na příspěvkové období 2019, pak jsou tato ustanovení v rozporu s čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59.
- 37 Vzhledem k tomu, že žalobkyně vznesla tuto námitku protiprávnosti pouze pro případ uvedený v bodě 36 výše, je třeba nejprve zkoumat, zda čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 umožňují Jednotnému výboru zohlednit účast určité instituce v ISO v roce 2018 pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na příspěvkové období 2019. Pokud tomu tak není, je nutno následně zkoumat, zda jsou tato ustanovení v souladu s čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59.

– *K působnosti čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63*

- 38 Článek 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, že „[z]měna postavení instituce, včetně malé instituce, během příspěvkového období nemá vliv na roční příspěvek, který má být zaplacen v daném roce“.
- 39 Podle čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 platí, že „[i]nstituce poskytnou orgánu příslušnému k řešení krize poslední schválené roční účetní závěrky, které byly k dispozici nejpozději 31. prosince roku, jenž předchází příspěvkovému období, spolu s výrokem statutárního auditora nebo auditorské firmy“.
- 40 Žalobkyně tvrdí, že čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 musí být vykládán v tom smyslu, že účast instituce v ISO představuje změnu postavení ve smyslu tohoto ustanovení a tato změna musí být zohledněna v příspěvkovém období, které následuje po období, v němž k této změně došlo, tedy v průběhu období, kdy se uvedená instituce stala součástí ISO. Vzhledem k tomu, že žalobkyně zahájila svou účast v ISO v roce 2018, měl Jednotný výbor tuto okolnost zohlednit pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na příspěvkové období 2019.
- 41 Dále žalobkyně uvádí, že na rozdíl od toho, co tvrdí Jednotný výbor, čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 mu nebrání v tom, aby při výpočtu příspěvku předem dané instituce na příspěvkové období 2019 zohlednil její účast v ISO v roce 2018, i když tato účast nebyla v účinnosti k 31. prosinci 2017. Podle tvrzení žalobkyně nelze každopádně použít toto ustanovení k tomu, aby bylo ohroženo dodržení požadavku stanoveného v čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59, a sice upravit příspěvky předem v poměru k rizikovému profilu institucí, zejména pokud jde o jejich účast v ISO.
- 42 Jednotný výbor a Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 43 Článek 4 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, že Jednotný výbor stanoví příspěvek předem jednotlivých institucí na základě informací, které tyto instituce poskytly podle článku 14 tohoto nařízení v přenesené pravomoci.
- 44 Nejprve je nutno uvést, že podle čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 musí instituce Jednotnému výboru poskytnout poslední schválené roční účetní závěrky, které byly k dispozici nejpozději 31. prosince roku, jenž předchází příspěvkovému období (dále jen „rok N-1“). K těmto účetním závěrkám musí být připojen výrok statutárního auditora nebo auditorské firmy.
- 45 Je třeba konstatovat, že s ohledem na dobu potřebnou k dokončení těchto účetních závěrek se informace, na jejichž základě Jednotný výbor vypočítává příspěvek předem každé instituce, vztahují zpravidla k předposlednímu roku předcházejícímu příspěvkovému období, nebo za výjimečných okolností k účetnímu období, které začalo v průběhu tohoto předposledního roku a bylo uzavřeno v průběhu roku N-1 (pro tato dvě období dále jen „referenční rok N-2“).
- 46 Dále je třeba poznamenat, že z čl. 14 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vyplývá, že instituce musí Jednotnému výboru poskytnout alespoň informace uvedené v příloze II tohoto nařízení v přenesené pravomoci, mezi něž patří závazky vytvořené institucí, jež je členem ISO, které jsou vyloučeny z výpočtu příspěvků předem podle čl. 5 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

- 47 A konečně čl. 14 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, že informace uvedené v jeho příloze II, které jsou zahrnuty do požadavků na oznamování orgánům dohledu, se poskytnou Jednotnému výboru v podobě, v níž je dotyčná instituce vykazala v poslední relevantní zprávě, kterou pro účely dohledu předložila příslušnému orgánu v souvislosti s referenčním rokem roční účetní závěrky uvedené v čl. 14 odst. 1 tohoto nařízení v přenesené pravomoci.
- 48 Z článku 4 odst. 1 ve spojení s čl. 14 odst. 1 až 3 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 tedy vyplývá, že Jednotný výbor musí vypočítat příspěvky předem na základě informací z posledních schválených a ověřených ročních účetních závěrek (dále jen „účetní závěrky“), které byly k dispozici ke dni 31. prosince roku N-1 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2019, *State Street Bank International*, C-255/18, EU:C:2019:967, bod 42), přičemž tyto informace se tedy týkají účetních závěrek, které se vztahují k referenčnímu roku N-2.
- 49 V této souvislosti je nutno upřesnit, že pro účely výpočtu příspěvku předem, který má hradit určitá instituce, informace o její účasti v ISO úzce souvisí s dalšími informacemi uvedenými v její účetní závěrce. Použije-li totiž Jednotný výbor například ukazatel rizika ISO, který je stanoven v čl. 6 odst. 5 písm. b) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, musí mimo jiné zohlednit – v souladu s čl. 7 odst. 4 druhým pododstavcem tohoto nařízení v přenesené pravomoci – relativní váhu ukazatele rizika „obchodní činnosti a podrozvahové expozice, deriváty, složitost a způsobilost k řešení krize“ stanoveného v čl. 6 odst. 5 písm. a) uvedeného nařízení v přenesené pravomoci. Jak přitom uvedl Jednotný výbor, aniž mu žalobkyně odporovala, informace týkající se posledně uvedeného ukazatele rizika jsou zpravidla uvedeny v účetní závěrce dotyčné instituce.
- 50 Pokud se tedy taková instituce účastní ISO v roce N-1, dochází k této účasti po uzavření účetní závěrky za referenční rok N-2, která je rozhodující pro výpočet příspěvku předem této instituce, jak vyplývá z bodu 45 výše. Za těchto podmínek nelze uvedenou účast v ISO považovat za informaci, která se vztahuje k této účetní závěrce. V takovém případě nemůže Jednotný výbor tuto účast zohlednit při výpočtu příspěvku předem uvedené instituce na dané příspěvkové období.
- 51 Tento závěr není vyvrácen argumenty žalobkyně.
- 52 V první řadě žalobkyně tvrdí, že Jednotný výbor je povinen zohlednit účast instituce v ISO v roce N-1 na základě čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, neboť tato účast představuje změnu postavení ve smyslu tohoto ustanovení.
- 53 Aniž je nutné zkoumat, zda účast instituce v ISO představuje „změnu postavení“ ve smyslu čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, stačí uvést, že toto ustanovení Jednotnému výboru každopádně neukládá povinnost zohlednit takovou změnu, k níž došlo v roce N-1, pro účely výpočtu příspěvku předem na dotyčné příspěvkové období.
- 54 Článek 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 totiž pouze stanoví, že změna postavení instituce během příspěvkového období „nemá vliv na příspěvek [předem], který má být zaplacen v daném roce“. Toto ustanovení tedy upřesňuje, že změna postavení nemůže být zohledněna pro účely výpočtu příspěvku předem, který má být zaplacen v témže roce, v němž k uvedené změně došlo, avšak nevyžaduje, aby uvedená změna byla nutně zohledněna pro účely výpočtu příspěvku předem, který má být zaplacen v následujícím roce.
- 55 V tomto ohledu žalobkyně především nemůže tvrdit, že použití výrazu „daný rok“ vede k rozdílnému zacházení s rokem, v němž došlo ke změně postavení, a následujícím rokem.

- 56 Pouhá skutečnost, že čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, že změna postavení během příspěvkového období nemá vliv na příspěvek předem, který má být zaplacen v tomtéž období, totiž neznamená, že je třeba ji *a contrario* zohlednit pro následující období.
- 57 Dále je nutno uvést, že i kdyby účast instituce v ISO představovala „změnu postavení“ ve smyslu čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, z výkladu čl. 4 odst. 1 ve spojení s čl. 14 odst. 1 až 3 tohoto nařízení v přenesené pravomoci vyplývá, jak bylo uvedeno v bodech 48 až 50 výše, že tato účast musí být zohledněna, pokud vyplývá z informací vztahujících se k účetní závěrce za referenční rok N-2.
- 58 Ve znění čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 nenasvědčuje přitom nic tomu, že toto ustanovení je výjimkou z tohoto pravidla.
- 59 Konkrétně je sice pravda, jak uvádí žalobkyně, že článek 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je součástí oddílu 3 tohoto nařízení, nadepsaného „Správní aspekty a sankce“, avšak z této skutečnosti nemůže vyplývat, že by se jeho působnost měla omezit na čistě správní aspekty systému příspěvků předem. Právě naopak vzhledem k tomu, že čl. 4 odst. 1 uvedeného nařízení výslovně stanoví, že Jednotný výbor musí vypočítat příspěvky předem na základě informací, které tyto instituce poskytly „podle článku 14 [nařízení v přenesené pravomoci 2015/63]“, je toto ustanovení relevantní pro výpočet těchto příspěvků.
- 60 A konečně nemůže obstát argument žalobkyně, že by se čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stal nadbytečným, pokud neumožňuje zohlednit změnu postavení v průběhu příspěvkového období, které následuje po období, v němž k této změně došlo.
- 61 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že cílem čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 je zejména zabránit nejistotě ohledně působnosti čl. 12 odst. 1 tohoto nařízení v přenesené pravomoci v rozsahu, v němž stanoví výjimku ze zásady, podle které se příspěvky předem počítají na základě informací dostupných ke dni 31. prosince roku N-1 (rozsudek ze dne 29. září 2022, ABLV Bank v. SRB, C-202/21 P, EU:C:2022:734, bod 61).
- 62 Článek 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 si tedy zachovává předmět, jelikož výslovně objasňuje důsledek, který lze implicitně vyvodit již z čl. 14 odst. 1 tohoto nařízení v přenesené pravomoci, a sice že „změna postavení“ instituce nemůže mít vliv na příspěvek předem, který má být zaplacen v daném roce.
- 63 Z výše uvedeného vyplývá, že čl. 12 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 neukládá Jednotnému výboru, aby pro účely výpočtu příspěvku předem zohlednil účast instituce v ISO, k níž došlo v roce N-1.
- 64 Ve druhé řadě nemůže žalobkyně tvrdit, že taková povinnost vyplývá z čl. 14 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, který stanoví, že „[j]sou-li informace nebo údaje předložené orgánům příslušným k řešení krize předmětem aktualizací nebo oprav, předloží se takové aktualizace nebo opravy orgánům příslušným k řešení krize bez zbytečného prodlení“.
- 65 V tomto ohledu je třeba upřesnit, že aktualizace uvedené v čl. 14 odst. 5 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se týkají informací nebo údajů poskytnutých dotyčnou institucí podle čl. 14 odst. 1 tohoto nařízení v přenesené pravomoci, takže se vztahují k referenčnímu roku N-2. V článku 14 odst. 5 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci nenasvědčuje tedy nic tomu, že

cílem tohoto ustanovení je umožnit dané instituci, aby Jednotnému výboru předložila informace týkající se jiného období, než je období, jehož se týká účetní závěrka uvedená v čl. 14 odst. 1 téhož nařízení v přenesené pravomoci, a sice referenčního roku N-2.

- 66 Ve třetí řadě se žalobkyně nemůže pro tvrzení, že Jednotný výbor je povinen zohlednit informace, které se týkají roku N-1, opírat o čl. 17 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63.
- 67 Článek 17 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 stanoví, že [j]sou-li informace předložené institucemi orgánu příslušnému k řešení krize upraveny nebo opraveny, upraví tento orgán [příspěvek předem] podle aktualizovaných informací po výpočtu [příspěvku předem] dané instituce za následující příspěvkové období“.
- 68 Z toho vyplývá, jak tvrdí Jednotný výbor, že čl. 17 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 pouze definuje okamžik, od kterého mají úpravy nebo opravy uvedené v tomto ustanovení účinky, jímž je následující příspěvkové období. Předmětem uvedeného ustanovení naproti tomu není změna referenčního data informací relevantních pro výpočet příspěvků předem, které je stanoveno v čl. 14 odst. 1 tohoto nařízení v přenesené pravomoci.
- 69 Ve čtvrté řadě žalobkyně tvrdí, že výpočet příspěvků předem musí být proveden na základě „statického obrazu“ institucí k 1. lednu každého kalendářního roku, a opírá se při tom o stanovisko generálního advokáta Campos Sánchez-Bordony ve věci *State Street Bank International* (C-255/18, EU:C:2019:539, bod 71). Podle jejího názoru musela být tedy její účast v dotyčném ISO zohledněna při výpočtu jejího příspěvku předem na příspěvkové období 2019.
- 70 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 odkazuje sice na jediné datum, kterým je 31. prosinec roku N-1, avšak tento odkaz se týká dostupnosti účetních závěrek, které jsou použity pro výpočet příspěvků předem. Je však ještě třeba, aby účetní závěrky dostupné k tomuto datu byly řádně schváleny a ověřeny, což znamená, jak bylo uvedeno v bodě 45 výše, že se tyto účetní závěrky vztahují k referenčnímu roku N-2.
- 71 Zadruhé je pravda, že z čl. 14 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vyplývá, jak tvrdí žalobkyně, že informace, které tvoří základ pro výpočet příspěvků předem na příspěvkové období, může dotyčná instituce poskytnout nejpozději do 31. ledna roku daného příspěvkového období. Ani to však nemá vliv na konstatování, které vyplývá z bodů 42 až 50 výše, že se tyto informace musí týkat účetní závěrky dostupné k 31. prosinci roku N-1, a vztahují se tedy k referenčnímu roku N-2.
- 72 V páté řadě platí tentýž závěr ohledně argumentu žalobkyně, že účast instituce v ISO není účetním údajem, který by mohl kolísat. Případná proměnlivá nebo statická povaha informací uvedených v čl. 14 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 není totiž relevantní s ohledem na jasné znění čl. 14 odst. 1 tohoto nařízení v přenesené pravomoci, z něhož vyplývá, že informace pro výpočet příspěvků předem se musí týkat účetní závěrky dostupné k 31. prosinci roku N-1, a vztahují se tedy, jak je uvedeno v bodě 45 výše, k referenčnímu roku N-2.
- 73 S ohledem na výše uvedené je třeba konstatovat, že čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 neukládá Jednotnému výboru povinnost zohlednit účast instituce v ISO pro účely výpočtu příspěvku předem během příspěvkového období, které následuje po období, v němž k této účasti došlo, a ostatně mu to ani neumožňuje.

- 74 Tento závěr je potvrzen cílem sledovaným systémem příspěvků předem, který byl zaveden směrnicí 2014/59 a nařízením č. 806/2014 a je konkretizován nařízením v přenesené pravomoci 2015/63.
- 75 Jak totiž bylo uvedeno v bodě 48 výše, Jednotný výbor musí příspěvky předem vypočítat na základě informací z účetních závěrek dostupných k 31. prosinci roku N-1, které se vztahují k referenčnímu roku N-2.
- 76 Kdyby Jednotný výbor musel zohlednit všechny účasti dotyčných institucí v ISO v roce N-1, mohla by být ohrožena spolehlivost výpočtu příspěvků předem, který se provádí v následujícím roce, neboť Jednotný výbor by byl zejména povinen provést uvedený výpočet na základě jiných informací než těch, které se týkají uvedených řádně schválených účetních závěrek. Nespolehlivost uvedeného výpočtu by tak mohla narušit dosažení cíle sledovaného systémem příspěvků předem, který spočívá v dosažení alespoň 1% hodnoty pojištěných vkladů všech institucí povolených na území členských států, které se účastní jednotného mechanismu pro řešení krizí, do 31. prosince 2023 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2019, State Street Bank International, C-255/18, EU:C:2019:967, body 41 a 43).
- 77 A konečně zohlednění účasti v ISO, k níž došlo v průběhu roku N-1, by mělo dopad na soudržnost výpočtu příspěvků předem, jakož i na srovnatelnost informací použitých pro tento výpočet. Zatímco Jednotný výbor zohledňuje pro účely takového výpočtu, v souladu s články 4 a 14 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63, informace týkající se referenčního roku N-2 (viz bod 48 výše), byl by totiž povinen zohlednit informaci týkající se jiného období, a sice roku N-1, pokud jde o účast instituce v ISO, k níž došlo v roce N-1.
- 78 S ohledem na výše uvedené musí být čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vykládány v tom smyslu, že Jednotnému výboru neumožňují, aby pro účely výpočtu příspěvku předem určité instituce na příspěvkové období 2019 zohlednil její účast v ISO v roce 2018.
- *K legalitě čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 z hlediska čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59*
- 79 V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že pokud musí být čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 vykládány v tom smyslu, že pro účely výpočtu jejího příspěvku předem na příspěvkové období 2019 neumožňují zohlednit účast instituce v ISO v roce 2018, jsou tato ustanovení v rozporu s čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59.
- 80 Druhý žalobní důvod se dělí na dvě části, z nichž první vychází z porušení požadavku stanoveného v čl. 103 odst. 2 a 7 směrnice 2014/59, podle něhož musí být příspěvky předem upraveny v poměru k rizikovému profilu každé instituce, a druhá z porušení podmínky stanovené v čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59, že při stanovení příspěvků předem musí být zohledněna skutečnost, že se daná instituce účastní ISO.
- 81 Jednotný výbor a Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 82 Vzhledem k tomu, že obě části tohoto žalobního spolu úzce souvisejí, budou zkoumány společně.

- 83 V tomto ohledu je třeba připomenout, že při upřesnění pravidel pro úpravu příspěvků předem podle rizikového profilu prostřednictvím nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 má Komise na základě přenesení pravomoci stanoveného v čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59 širokou posuzovací pravomoc, pokud má provést komplexní posouzení a hodnocení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. prosince 2023, *Landesbank Baden-Württemberg v. SRB*, T-389/21, EU:T:2023:827, body 105 až 111).
- 84 Tak je tomu i v případě pravomoci Komise určit referenční data pro zohlednění informací, které jsou relevantní pro úpravu příspěvků předem podle rizikového profilu, včetně referenčního data pro zohlednění účasti instituce v ISO.
- 85 Zprv je totiž toto určení nedílnou součástí metody pro úpravu příspěvků předem podle rizikového profilu, která jako celek vyžaduje komplexní posouzení a hodnocení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. prosince 2023, *Landesbank Baden-Württemberg v. SRB*, T-389/21, EU:T:2023:827, body 105 až 111).
- 86 Zadrhé čl. 103 odst. 7 písm. h) směrnice 2014/59 pouze stanoví, že pokud Komise přijímá akty v přenesené pravomoci pro účely upřesnění pojmu úpravy příspěvků předem podle rizikového profilu institucí, musí zohlednit skutečnost, že daná instituce je součástí ISO, avšak neupřesňuje okamžik, ke kterému má být tato skutečnost zohledněna.
- 87 Za těchto podmínek se přezkum unijního soudu, pokud jde o referenční data metody úpravy příspěvků předem podle čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59, a zejména referenční datum zohlednění účasti dané instituce v ISO, musí omezit na přezkum toho, zda výkon posuzovací pravomoci přiznané Komisi není stížen zjevným pochybením nebo zneužitím pravomoci nebo zda Komise zjevně nepřekročila meze této pravomoci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. prosince 2023, *Landesbank Baden-Württemberg v. SRB*, T-389/21, EU:T:2023:827, bod 112).
- 88 Z toho vyplývá, že je na žalobkyni, aby prokázala, že čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 jsou stíženy vadou spočívající ve zjevně nesprávném posouzení nebo ve zneužití pravomoci nebo že jimi zjevně nejsou respektovány meze pravomoci Komise.
- 89 V tomto ohledu je třeba nejprve zdůraznit, že v nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 Komise skutečně zohlednila členství institucí v ISO jakožto skutečnost, která je relevantní v rámci úpravy příspěvků předem podle rizikového profilu institucí.
- 90 Konkrétně jsou podle čl. 5 odst. 1 písm. b) nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 některé závazky vytvořené institucí, která je členem ISO, vyloučeny z výpočtu základního ročního příspěvku. Kromě toho čl. 6 odst. 5 písm. b) a čl. 7 odst. 4 písm. b) tohoto nařízení v přenesené pravomoci zohledňují účast instituce v ISO za účelem úpravy základního ročního příspěvku podle rizikového profilu instituce.
- 91 Dále je pravda, že podle čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 se při výpočtu příspěvků předem zohledňuje účast v ISO s časovým odstupem, který odpovídá období mezi referenčním datem účetní závěrky uvedené v tomto ustanovení a datem výpočtu příspěvků předem.

- 92 Tento přístup je však odůvodněn nutností stanovit společné datum pro všechny dotčené instituce, které umožní porovnat údaje a informace poskytované institucemi pro účely výpočtu příspěvků předem. Z úvah uvedených v bodě 75 výše totiž zaprvé vyplývá, že toto datum má zejména umožnit Jednotnému výboru spolehlivě vypočítat příspěvky předem na základě schválených účetních závěrek, a dosáhnout tak cíle uvedeného v témže bodě.
- 93 Zadruhé není časový odstup zmíněný v bodě 91 výše zjevně nepřiměřený, jelikož podle čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 Jednotný výbor zohledňuje informace týkající se posledních schválených a ověřených účetních závěrek, takže výpočet příspěvků předem je založen na informacích vztahujících se k prvnímu roku, za který jsou tyto účetní závěrky k dispozici ve schválené a ověřené formě (viz bod 45 výše).
- 94 A konečně je třeba uvést, že žalobkyně nepředložila další skutečnosti k prokázání, že čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 byly stiženy vadou spočívající ve zjevně nesprávném posouzení nebo ve zneužití pravomoci nebo jimi zjevně nebyly respektovány meze pravomoci Komise, když v nich byl určen okamžik, k němuž musí být zohledněna účast instituce v ISO.
- 95 Za těchto podmínek musí být druhý žalobní důvod předložený žalobkyní zamítnut.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63

- 96 Žalobkyně v podstatě tvrdí, že Jednotný výbor porušil čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 tím, že pro účely výpočtu příspěvku předem na příspěvkové období 2019 odmítl zohlednit její účast v dotyčném ISO v roce 2018.
- 97 Jednotný výbor s tímto tvrzením nesouhlasí.
- 98 Je nutno konstatovat, že k účasti žalobkyně v dotyčném ISO nedošlo v referenčním roce N-2, tedy v roce 2017, jelikož tento ISO byl vytvořen až v roce 2018.
- 99 Jak přitom vyplývá z bodů 43 až 78 výše, čl. 12 odst. 2 a čl. 14 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2015/63 musí být vykládány v tom smyslu, že Jednotnému výboru neumožňují, aby pro účely výpočtu příspěvku předem žalobkyně na příspěvkové období 2019 zohlednil její účast v ISO v roce 2018.
- 100 Tento závěr není zpochybněn tvrzením žalobkyně, že její účetní závěrka dostupná ke dni 31. prosince 2017 obsahuje některé informace týkající se vytvoření ISO, jehož je členkou, a že ji měl tedy Jednotný výbor zohlednit pro příspěvkové období 2019.
- 101 Podle čl. 2 odst. 1 bodu 8 směrnice 2014/59 může totiž Jednotný výbor zohlednit pro účely výpočtu příspěvku předem pouze ISO, které byly povoleny v souladu s čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013.
- 102 Je však třeba konstatovat, že k vytvoření dotyčného ISO došlo s konečnou platností až poté, co Španělská banka v březnu 2018 potvrdila, že dohoda o vytvoření tohoto ISO splňuje požadavky stanovené v čl. 113 odst. 7 nařízení č. 575/2013.

- 103 Za těchto podmínek se Jednotný výbor nedopustil nesprávného právního posouzení, když pro účely výpočtu příspěvku předem na příspěvkové období 2019 nezohlednil účast žalobkyně v dotyčném ISO v roce 2018.
- 104 První žalobní důvod je třeba zamítnout jako neopodstatněný, a tudíž je nutné zamítnout i žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 105 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně neměla ve věci úspěch a Jednotný výbor požadoval náhradu nákladů řízení, je důvodné žalobkyni uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Jednotným výborem.
- 106 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu ponese Komise vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (desátý rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) Banco Cooperativo Español, SA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Jednotným výborem pro řešení krizí (SRB).**
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení.**

Kornezov

Buttigieg

Hesse

Petrлік

Spangsberg Grønfeldt

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. ledna 2025.

Podpisy